

מכתבים

בא כננו הצעיר לחופשה רגילה, משרות החברה שלו בצה"ל. הוא נתן מבט אחד בשקע חסרי הבורג. ירד לחנות חומרי-הבניין הסמוכה, רכש תמורת שני שקלים חדשים שקע חדש, הכריג אותו במקומו וחסל סדר טובות חברת בזק! עמיהוד עציזני, תל-אביב

סימח אנטי-נשית

על כותרת אחת (העולם הזה 9.4.86)
איש העולם הזה שהכתיר את הכתבה האחד רונה במדרון חלוץ ראווה. שבה דובר על שמלות הריון, וכל ההרות תתמוגגנה, הוא, בסך הכל, חזיר גברי שוביניסטי. אומנם נכון שבפסוק מספר עמוס (פרק ט'), ממנו נלקחה (ועובדה) הכותרת, אפשר למצוא רמזי התייחסות מינית לשם הפרייה, אבל הסימח היא הדימיונית — לא כל ההרות תתמוגגנה, כי אם כל הגבעות תתמוגגנה. וכך אני מצאת כוונה נסתרת של מחבר הכותרת, המבקש לרמוז כי אנו, הנשים, נראות בעת ההריון כמו נושאות גבעות. עליזה מזריין, תל-אביב

רבנים בדם

על שורשים מישפחתיים (העולם הזה 16.4.86)
אם ענת סרגוסטי מבקשת להתפאר במישי

פארוק על בול מצרי (1951)
יש דין ויש דיין

פחתה, ששורשיה מגיעים אחורה לפחות 17 דורות, הרי זה מעט מאוד לעומת אילן-היוחסין של מישפחת. לנו יש, שחור על גבי לבן, אילן-יוחסין ששורשיו מגיעים אחורה 44 דורות, והסיבה לכך היא כי — מלבדו ומלבד אבי המנוח — כל בניה הכבורים של מישפחתי, על דורותיהם, 42 דורות מסבי ואחורה, היו רבנים בישראל. רק משנולד אבי המנוח, קבע סבי, הרב יהושע נטע בן הרב נתן, כי אבא לא יוכשר לרבנות, מכיוון שהוא עצמו היה הרב ה-42 במשורת דורות הרבנים במישפחה, ובכך כבר יצאה מישורת פחה ידי חובת ההוראה המקראית ודיברת בס! (בס = 42).

הלגימה האחרונה

עוד על שליטים שלא ידעו שובע (העולם הזה 2.4.86 ואילך).

זאת אכן עובדה היסטורית כי שליטים רבים לא ידעו שובע ומכאן זאת מלכת מגילה לשעבר, אימלדה מרקוס של 2,700 הנעליים, איננה יוצאת-דופן כלל. אבל יש דין ויש דיין, שלושת השליטים התאווטניים, שאותם הוכירה הקוראה עטאס במכתבה, באו, בסופו של דבר, על עונשם: אימל-דהישהנעליים גורשה מארצה; פארוק-של-הצדפות סולק מכיסאו ואפילו סבו, איסמאעיל-של-3,000-ההפליגשים, אכל אותה, או, יותר נכון, שתה אותה. זה האחרון בא על עונשו בצורה די מקורית, כאשר נסיה, באחת ממסיבות-ההוללות שלו, לחסל שני בקבוקי שמפניה בלגימה אחת, הוא פשוט נחנק.

מיכתבים למערכת

העולם הזה שומר לעצמו את הזכות לערוך מיכתבי קוראים מסיבות לשוניות, מישפחיות או טכניות.

(המשך מעמוד 3)

לפעמים אני חושב שמדינתנו סובלת מפיצול האישיות: כאשר מדובר בכדורסל, אנחנו מבקשים להשתתף לאירופה; כאשר מדובר ברמת-חיים, אנחנו מבקשים להירמות לאמריקה; כאשר מדובר בפרייה, אנחנו מתחרים באפריקה. ועכשיו, כאשר מדובר על הולדת מחירי הדלק, בעיקבות התמוטטות מחירי הנפט הגולמי, הח" לטנו, כנראה, לנהוג כפי שנוהגים ככמה וכמה ארצות של יבשתנו המקורית, אסיה.

כי שעה שנכח ירדת מחירי הנפט ב-50% ויותר, כבר יורדים מחירי הדלק באירופה וב-ארצות-הברית בהתאם, הרי אצלנו זורקים מדי פעם איזה פיזור של 5% הוללה והממשלה מש-אירה את הפרשים העצומים, שנוצרו לאחרונה בין המחיר הנגבה מן הצרכנים לבין עלותו האמרי-תית של הנפט, בכיסה.

ואכן, כך בדיוק הודיעו בשבוע שעבר ממש" לות הורו ופאקיסטאן. גם הם החליטו שלא להע" ביר את החיסכון במחירי הנפט לאורחיה, אלא להשתמש בכספים הנחסכים לביצוע תוכניות ממשלתיות. שלום בלומנפלה, תל-אביב

השר והאפרכסת

על טלפונים ציבוריים לכיבדי-שמי (העולם הזה 26.3.86)

בהתייחס לראיון של דניאלה שמי עם דינה ולבר, מזכירת כ"ב, בנוגע לטלפונים ציבוריים עבור כבדי-שמיעה, ברצוני לציין, כי חברת בזק

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, תל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 ♦ העורך הראשי: אריז אבנרי ♦ עורך-מישנה: רוב איתן ♦ עורך תבנית: יוסי שנון ♦ רכזת מערכת: ענת סרגוסטי ♦ עורך כיתוב: גיורא נוימן ♦ צלמי מערכת: ציון צפירי, צבי טל ♦ עורך דפוס: יפתח שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ מחלקת המודעות: רפי זכרונאי ♦ המו"ל: העולם הזה בע"מ ♦ הדפסה: הדפוס החדש בע"מ, ת"א, רח' חומה ומגדל

קו"א י"ק.

אין להעלות כיום על הדעת מאבק כלשהו על עתיד המדינה — המאבק למען הדמוקרטיה ונגד הגזענות: המאבק נגד אפליה לאומית, ערנית או מינית: המאבק נגד הכפייה הרתית: המאבק למען השלום הישראלי-פלסטיני: המאבק נגד השחיתות: המאבק למען יתר צדק ושיוויון חברתי: המאבק למען מדינת-החוק: המאבק נגד קנוניות מיפלגתיות — מבלי לראות את העולם הזה כנושא-הדגל המחשבתי וכן-קודרת-החוד המעשי.

מכאן העובדה המחודלה-לכאורה, שהעולם הזה מעורר בפרוס שנתה ה-37 של המערכת הנוכחית תגובות ריגשיות קיצוניות, כמו ביום הראשון, יש השונאים אותו, ויש האוהבים אותו. אין כמעט איש שהוא נייטראלי או אדיש כלפיו. ואם זה אינו סימן לנעורים, מה זה?

אבות ובנים

מבחינה עיתונאית, העולם הזה יצר שיטה וסיגנון גם "אופנה", ואין הוא מחקה שיטות וסיגנונות ו"אופנות".

השבועון משתנה כלי הרף, מוותר על מדורים המתחילים לאבד מרעננותם, ויוצר מדורים חדשים. מעולם לא "גנב" העולם הזה מדור מעיתון אחר. אך כמעט כל מדור הנוגד כהעולם הזה מוצא לו — תוך שנים, חודשים, ולפעמים גם תוך ימים — מחקים בעיתונים אחרים. נראה שזה לא קל. שום עיתון לא הצליח עדיין לחקות את המדור הנדון, או את מדורה של רחל המרחלת. מי לא שמה? ומי הצליח? אין כמו מדורה של דניאלה שמי. אנחנו מתנאים כמדור" הקולנוע שלנו, בעריכת עדנה פיינרו, ובמדור שידור, בעריכת ענת סרגוסטי. הרשימה ארוכה — מדורים ותיקים כמו המדור שתקפו ומיכתבים לרותי ומדורים חדשים יותר, כמו לילות ישראל והעולם הבא. שהתחדש אחרי העדרות של שנים.

מותר לנו להתגאות במיוחד במדור חדש ממש — המדור הסיפורות-תרבותי דף חדש, בעריכת נתן זר. מעטים יכחישו שהפך תוך כמה שבועות למדור היוקרתי ביותר מסוגו בארץ. וגם מדורה המשעשע של לילי אבידן, שנוסף השנה, מוסף תבלין מיוחד לשבועון.

העולם הזה הוא עיתון חי, המקבל כוחות חדשים, מררין ומגבש אותם. כל זה קורה בהתנאים קשים למדי, המשבר הכלכלי, שגרם להתמוטטות משק המודעות, פגע בנו קשה, כשם שפגע בכל העיתונים בישראל. פרט מעניין הוא שבכל 36 שנות קיומה של המערכת הנוכחית לא קיבל העולם הזה אף מודעה אחת מתוך רצונו של מיפעל או איליהון כלשהו לעזור לנו במאבקינו. אנחנו מקבלים מודעות מפני שבגיליתם משוכנעים כי העולם הזה הוא המכשיר התועלתני הנכון להגיע אל ציבור שאין שני לו בארץ. ציבור השומר על הגל" יון ומתייחס אליו ברצינות.

ציבור זה הוא הנכס האמיתי של העולם הזה, רבים מקוראי הגליון הזה הם בניהם ובנותיהם של קוראים ותיקים, והם קוראים את העולם הזה מגיל צעיר. גם על כך גאותנו. בלי מורא, בלי משוא-פנים.

העולם הזה נשאר רלוונטי — לא מפני שהוא רודף אחרי אופנה חולפת זו או אחרת, אלא מפני שהוא מתמודד "בלי מורא, בלי משוא-פנים" עם בעיות הציבוריות, שסבור כי התקפת-מחץ על העולם הזה היא הדרך הקלה ביותר למשוך תשומת-לב ולהשיג פופולאריות. גם צעירים וצעירות אלה כבר נשכחו, כעבור כמה חודשים בלבד.

העולם הזה נשאר רלוונטי — לא מפני שהוא רודף אחרי אופנה חולפת זו או אחרת, אלא מפני שהוא מתמודד "בלי מורא, בלי משוא-פנים" עם בעיות הציבוריות של היום. הוא נמצא בשורה הראשונה של כל המאבקים הגדולים של 1986 ולפעמים פשוטו כמשמעו, כמו בדרך לחברון, כשם שנשא את דגל המאבקים הגדולים בשנת ה-50, כאשר המציא את הסיסמה "רופקים את השחורים" ותבע להקים "מטכ"ל לבן". למאבק על השלום.

א.ב.א.